

Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 11. novembra spriedums (*Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Christian Pujante Rivera/Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial*

(Lieta C-422/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Kolektīvā atlaišana — Direktīva 98/59/EK — 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts — Attiecīgajā uzņēmumā “parasti nodarbināto darba ņēmēju” jēdziens — 1. panta 1. punkta otrā daļa — “Atlaišanas” un “atlaišanai pielīdzinātas darba līguma izbeigšanas” jēdzieni — Atlaisto darba ņēmēju skaita aprēķināšanas noteikumi

(2016/C 016/13)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n°33 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Christian Pujante Rivera*

Atbildētāji: *Gestora Clubs Dir SL, Fondo de Garantía Salarial*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvas 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darba ņēmēji, kas ir nodarbināti atbilstoši līgumam, kurš ir noslēgts uz noteiktu laiku vai noteikta uzdevuma veikšanai, ir uzskatāmi par “parasti” nodarbinātiem attiecīgajā uzņēmumā minētās tiesību normas izpratnē;
- 2) lai noteiktu, vai pastāv “kolektīvā atlaišana” Direktīvas 98/59 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta izpratnē, kuras dēļ tiek piemērota šī direktīva, šīs tiesību normas otrajā daļā minētais nosacījums, ka “atlaišanas gadījumi ir vismaz pieci”, ir interpretējams tādējādi, ka tas attiecas nevis uz darba līgumu izbeigšanām, kas ir pielīdzināmas atlaišanai, bet vienīgi uz atlaišanām šaurā nozīmē;
- 3) Direktīva 98/59 ir jāinterpretē tādējādi, ka fakts, ka darba devējs vienpusēji un darba ņēmējam par sliktu izdara būtiskus grozījumus viņa darba līguma būtiskajos nosacījumos ar konkrēto darba ņēmēju nesaistītu iemeslu dēļ, ietilpst šīs direktīvas 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajā jēdzienā “atlaišana”.

⁽¹⁾ OV C 421, 24.11.2014.

Tiesas (otrá palāta) 2015. gada 11. novembra spriedums (*Landgericht Münster* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Klausner Holz Niedersachsen GmbH/Land Nordrhein-Westfalen*

(Lieta C-505/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 107. un 108. pants — Valsts atbalsts — Atbalsts, kas piešķirts, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu — Dalībvalsts tiesas nolēmums, ar ko konstatēta šo atbalstu piešķiroša līguma spēkā esamība — Res judicata spēks — Atbilstīga interpretācija — Efektivitātes princips

(2016/C 016/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Münster

Pamatlietas puses

Prasītāja: Klausner Holz Niedersachsen GmbH

Atbildētāja: Land Nordrhein-Westfalen

Rezolutīvā daļa:

Savienības tiesības tādos apstākļos kā pamatlietā nepieļauj, ka tādas valsts tiesību normas piemērošana, kurā ir paredzēts nostiprināt *res judicata* spēka principu, valsts tiesai, kas ir konstatējusi, ka tās izskatāmā strīda priekšmetā ietilpstošie līgumi ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, kas ticis īstenots, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punkta trešo teikumu, neļauj izdarīt visus no šī pārkāpuma izrietošos secinājumus, jo valsts tiesas nolēmumā, kas ir kļuvis galīgs, ir konstatēts, ka šie līgumi joprojām ir spēkā, pat nepārbaudot, vai ar tiem nav noteikts valsts atbalsts.

⁽¹⁾ OV C 65, 23.2.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 19. novembra spriedums (*Varbergs tingsrätt* (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – P/Q

(Lieta C-455/15 PPU) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — 23. panta a) punkts — Neatzīšanas pamats attiecībā uz spriedumiem, kas saistīti ar vecāku atbildību — Sabiedriskā kārtība

(2016/C 016/15)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Varbergs tingsrätt

Pamatlietas puses

Prasītājs: P

Atbildētāja: Q

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 23. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja, ņemot vērā bērna intereses, nav pieļauts acīmredzams tādas tiesību normas pārkāpums, kura tiek uzskatīta par būtisku dalībvalsts tiesību sistēmā, vai tādu tiesību pārkāpums, kuras šajā tiesību sistēmā ir atzītas par pamattiesībām, ar šo tiesību normu nav atļauts šīs dalībvalsts tiesai, kura uzskata, ka tai ir piekritība lemt par bērna aizgādību, atteikties atzīt citas dalībvalsts tiesas, kura pieņēmusi lēmumu par šī bērna aizgādību, nolēmumu.

⁽¹⁾ OV C 346, 19.10.2015.